

IDEAS
PARA UNHA HOMILÍA CON NENOS
23 XUÑO 2024

Xesús é o Capitán que toma o temón da miña vida

1. VER: Necesitamos un capitán

- Estamos en tempo de Eurocopa de Fútbol. Os equipos necesitan dun capitán, alguén que os dirixa, que os guíe e aconselle, que os xunte, que faga piña para unir forzas.
- Tamén a tribulación dun barco vai dirixida por un capitán. É el o que nos dirixe a bo porto, o que leva o temón, o que dirixe o rumbo evitando perigos.

*Que sería dun equipo ou dun barco sen capitán?
Lograría as súas metas?*

2. XULGAR: Xesús é o Capitán que toma o temón

- No evanxeo de hoxe, Xesús vai na barca cos seus discípulos e levántase unha forte tempestade. Eles espértano: -*“Mestre, non te importa que perezamos?”*. Xesús detén a tormenta e dilles: *“Por que tedes medo? Aínda non tedes fe*

QUE NOS QUERE DICIR?

- **A vida é como un partido que hai que xogar cos seus retos, as súas dificultades, as súas alegrías. Se usamos as técnicas e**

estratexias axeitadas é posible que gañemos ese partido. A vida é tamén como unha travesía polo mar nunha embarcación: se seguimos os consellos do capitán venceremos as dificultades dos ventos, as ondas etc.

- Xob na primeira lectura e os apóstolos no evanxeo atópanse nun mar de dificultades. **Xesús está durmido cando máis o necesitan** e corren perigo. Con Xesús, cando El toma o temón da vida, todo volve á calma.
- **Necesitamos que Xesús sexa o Capitán das nosas vidas**, que nos ensine a manexar a nosa embarcación, non de calquera forma, co seu estilo, coa súa Palabra.
- **No centro do temón, o Amor**, que é o que move todo o que Xesús manexa. Conducidos polo Amor de Xesús chegaremos a bo porto, coa axuda do Espírito.
- **Pero necesitamos fe, confiar en Xesús**. A fe, por forte que sexa, non elimina a tormenta. Pero a fe cámbianos, permítenos ver e saber que Xesús non só está connosco senón dentro de nós, dándonos a súa paz.

*Cal é o soño que Deus alenta en nós?
Como o vas realizar?*

3.ACTUAR: Déixate conducir por Xesús

- Na nosa oración dicímoslle: **Esperta, Xesús, e toma o mando!** Toma o rumbo da miña vida porque confío en Ti e quero deixarme levar por ti. Fai que ti e mais eu vaíamos sempre na mesma barca. Ti leva o temón, marca a ruta. E que eu conte sempre contigo, que te escoite, porque necesito sentir a túa presenza e a túa palabra.

*Que vas facer?
E en grupo*

LECTURAS

XOB 38,1. 8-11 *Aquí se romperá a arrogancia das túas ondas.*

Isto di o Señor Deus: «Tamén eu escollera unha rama da cima do alto cedro e plantábaa; das máis altas e novas ramas arrincarei unha tenra e plantareina no cume dun monte elevado; plantareina nunha montaña alta de Israel, agromará brotes e dará froito. Farase un cedro magnífico. Aves de todas clases aniñarán nel, aniñarán ao abrigo das súas ramas. E recoñecerán todas as árbores do campo que eu son o Señor, que humillo á árbore elevada e exalto a humilde, fago secarse a árbore verde e florecer a árbore seca. Eu, o Señor, díxeno e fareino». Palabra do Señor.

SALMO 106: *Dade grazas ao Señor, porque é eterna a súa misericordia!*

2 CORINTIOS, 5, 14-17: *Comezou o novo.*

Irmáns: Aprémanos o amor de Cristo, ao considerar que, se un morreu por todos, todos morreron. E Cristo morreu por todos, para que os que viven xa non vivan para si, senón para o que morreu e resucitou por eles. De modo que nós desde agora non coñecemos a ninguén segundo a carne; se algunha vez coñecemos a Cristo segundo a carne, agora xa non o coñecemos así. Polo tanto, se algún está en Cristo é unha criatura nova. O vello pasou, comezou o novo.

MARCOS 4, 35-41: *Quen é este? Ata o vento e as augas lle obedecen!*

Narrador: Aquel día, á tardiña, díxolles Xesús aos seus discípulos:

Xesús: -“Imos á outra beira”.

Narrador: Deixando á xente, leváronllo na barca, como estaba; outras barcas acompañábano. Levantouse unha forte tempestade, e as ondas rompían contra a barca ata case enchela de auga. El estaba na popa, durmido sobre un cabezal. Espertárono, dicíndolle:

Discípulos: -“Mestre, non che importa que perezamos?”.

Narrador: Púxose en pé, increpou ao vento e dixo ao mar:

Xesús: -“Silencio, enmudece!”. O vento cesou e veu unha gran calma.

Narrador: El díxolles:

Xesús: - *“Por que tedes medo? Aínda non tedes fe?”*.

Narrador: Enchéronse de medo e dicíanse uns a outros:

Discípulos: - “Pero quen é este? Ata o vento e as augas obedéceno.

Palabra do Señor.

(Narrador-Xesús-Discípulos)